

מסורת הש"ס

(א) יצמות 3: ושם נסמן],
(ב) [לקמן י', 2] (קדושין
יז: ושם נסמן], (ד) 3-],
(ה) [זכורות מו., 1] (ע"כ
שייך לדף 3: 1] (ויקרא א],

הגהות הב"ח

(ח) רש"י ד"ה אלף לאו
דוקא הוא הא: (ג) ד"ה
וליתפתח וכו' ידות נדרים
בנדרים הואיל: (ג) ד"ה
כתיבין וכו' וכן השאר והגוי
קא חשיב וכו' דנדרי הכי
המורה אסרה: (ד) ד"ה מי
קתני וכו' וכיון דאמרינן:
(ה) ד"ה וצבל תאחר וכו'
לא תאחר לשלמו הס"ד:

הגהות מהר"ב רנשבורג

וְיָצֵא אֶת הָעָם מִמִּצְרָיִם בְּיָד חֲזָקָה וּבְזֵרֵם רַבִּים וּבְחֵזֶק יָד וּבְחֵזֶק אֶרֶץ מִצְרָיִם וְיָצֵא אֶת הָעָם מִמִּצְרָיִם בְּיָד חֲזָקָה וּבְזֵרֵם רַבִּים וּבְחֵזֶק יָד וּבְחֵזֶק אֶרֶץ מִצְרָיִם

מוסף רש"י

[illegible]

פירוש הרא"ש

[illegible]

מזכר: עובר בבל יחל. ד
צ"א שכן דרך המקרא לל

רעז"י

כל כנויי פרק ראשון נדרים

[illegible]

אלא לאו דווקא זימנן מפרש ההוא דפתח ברישא זימנן ההוא דסליק מפרש ברישא ואיבעית אימא ידות⁶ אידי דאתין מדרשא מפרש להון ברישא וליפתח הדין ברישא מיפתח פתח בכינויין דאורייתא ברישא והדר מפרש ידות דאתין ליה מדרשא הניחא למאן דאמר⁷ כינויין לשון נכרים הן אלא למ"ד לשון שבדו להן חכמים להיות נודר בן מאי איכא למימר מי קתני ידות ולא חסורי קא מחסרת לה אקדים נמי ותני ידות כל ידות נדרים כנדרים וכל כינויי נדרים כנדרים ואלו הן ידות האומר לחבירו ואלו הן כינויין⁸ קונם קונח קונס וידות היכא כתיב⁹ איש כי יפליא לנודר נדר נזיר להזיר לה' ותניא נזיר להזיר לעשות כינויי נזירות כנזירות וידות נזירות כנזירות אין לי אלא כנזירות כנדרים מנן ת"ל איש כי יפליא לנודר נדר נזיר להזיר לה' מקיש נזירות לנדרים ונדרים לנזירות מה נזירות עשה בו ידות נזירות כנזירות אף נדרים עשה בהם ידות נדרים כנדרים ומה נדרים עובר בכל יחל ובכל תאחר אף נזירות עובר בכל יחל ובכל תאחר ומה נדרים האב מיפר נדרי בתו¹⁰ ובעל מיפר נדרי אשתו אף נזירות האב מיפר נזירות בתו ובעל מיפר נזירות אשתו מ"ש גבי נזירות דכתיב נזיר להזיר נדרים נמי הא כתיב לנודר נדר והיקישא למה לי אי כתב נדר לנודר כדכתב נזיר להזיר כדקאמרת לא צריך היקישא השתא דכתיב לנודר נדר¹¹ דברה תורה כלשון בני אדם הניחא למאן דאית ליה דברה תורה כלשון בני אדם אלא למאן דלית ליה דברה תורה כלשון בני אדם האי לנודר נדר מאי עביד ליה דריש ליה לעשות ידות נדרים כנדרים ומקיש נזירות לנדרים נזיר להזיר דריש ליה מלמד שהנזירות

ס: ואין צבור לכהן. שיהא טעון פדיון.
(פ) דייינו הבא אחר הנפלים וכן נמי מי
שכבר ילדה: צבור לכהן ואינו צבור לנחלה.
סה שאל היו לה בנים: משום דאושון ליה
מפרש הא דפתח ברישא. אוושון
כלומר שדייניהן מרובין כדאמרין ב"ר
(דף לה.) לאושי צרכות. הילכך אי
מפרש להו למפרע אחי למטעי ולעולם
לאו משום האי טעמא סדרה
דווקא לפרושי הואו דסליק מנייה.
ומאמרינו דהא דהרמז (ויקרא וז)

אלה לא דוקא (קטני) זמני מפרש
וכו'. נ"ל דלהכי משני סדריה תנא
לאשמועינן דליכא קפידא במילתא
וכל תנא דתני כדבעי שפיר דמי
ולכא זהא מילתא משום ותבחר לשון
ערומים (איוז טו): ואי בעית אימא
ידוע דאסיין ליה מדרשא וכו'. נ"ל

להכי קחמר ודחי לדיכא קפדי
 צמילתא דקאחמרת דצהא ליכא למפלג
 דמתנייתא מוכחי ספיר מיהו צמתני
 לא תימא חדא מינייהו נקט אללא
 דזוקא אקדיס ידות משוס דתתני
 מדרשא: כי פסח פסח צנינונין
 דאורייתא. שכן דרך התנא להתחיל
 בדברים הדיוטים והפשוטים:
 אללא למ"ד לשון שצרו חכמים להיות
 נודר בו. שחדשון מלכס מלשון
 אשר צדא מלכו (מלכס א יב') : להיות
 נודר בו. מפרש לקמן (דף ט) שאם
 יאמר קרבן חייצין שמא זכיר את
 השם דהשם סמוך גבי קרבן דכחצי
 קרבן לה"י ושמא זכיר את השם ולא
 זכיר קרבן ונמלא שהוליא ש"ס לצטלה
 ולכן חדש לשונות הללו: מאי אימא
 למימר. דלע"ג דמדאורייתא נמי הם
 כמו שכתבתי במשנתנו אפי' הכי
 זינן פשוטים יותר מדרש כדי שיתחיל
 אדם אדרבה ידות פשוטי טפי דלמא
 מדרשא: אקדיס נמי ופני ידות
 צרישא. השתא משוס דוחקין הדרי
 ממאי דנקט בפשיטותא ככולה סוגיין
 דאי חסורי מחסרא רישא דמלתא
 לא מחסרא ואמרין דלמ"ד לשון
 שצרו חכמים תו מאי רישא מחסרא
 דאמרין דמפרש שהו מאי דפתח ציה
 דהאי ואי צביע אימא ה"ק דתנא
 מדרשא וכנויין לא צריכי לפרושי ולמר
 ש: ה"ג לעשות ידות נוירות. ול"ג
 מיס הם הכי נפקי מקרא: ומה נדרים
 א כל תאחר: דבעל מיער נדרי אשמו.
 (ג) ואם הגיא אביא אותה: הבעל מיער
 ואורסה דקרא הכי לעולם המקור
 ש פורע נלשון בני אדם וכו'. וחף על גב
 וקא ליה מהיקישא דנוירות. וגראה לי
 דכי הכי דאמרין צריס פ"ק דקדושין
 קרא וצריס אחיה נשך (צ"מ ס"א) א אמר'
 אפשר לדחוי דלע"ג דלשקשיהו רחמנא
 ריבויא לידות למה ליה לתנא לאסמורי
 קא בעי למ"ד לא דברה לנדור נדר
 מיהו לא לידות מרחמיה דבריה

דאע"ג דאפער דטורח וכתב קרא בכל
 יום דקדושין גבי מילתא דאתא בק"ו:
 שהמירות

קמני אלא מה נזירות עשה ידות נזירות כו' וכנויי לא ידות אבל השמא דכמיב לנדור נדר דברה תורה כלשון נביחא לכו"ר ד"ת בוי'. פלוגמא צפ' אלו מציאות (דף

עין משפט
נר מצוה

[א מיי' פ"א מהל' נדרים
הל' ה:]

ב מי' פ"ה מהל' מזירות
הל' רא' -

ג. מ"י פ"א מהל' נדרים
הל' ו. טוש"ע יו"ד ס"י רלד
סעי' א':

ד מי' שס הל' ח טוש"ע
 שח חנו' ג:

ה מיי פ"ב מהל' מזירות
הל' יז]:

תורה אור השלם

- וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְאַחָז בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ אוֹ
אִשָּׁה כִּי יִפְלֹא לָנוֹד נֹדֵד
נֹזֵד לְהִזְדָּר לִי:

תוספות

[illegible]